

JazzButlletí

gener-maig 2021 Publicació de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya

152



Solo es pasión

#soloesmúsica

Paco de Lucía

Com hem viscut la pandèmia i el confinament els professionals del sector?

Campanya #Soloesmúsica · La cultura és segura · Streaming i músics · Novetats discogràfiques

CulturaSegura
CulturaNecessària



LA SGAE I LA FUNDACIÓ SGAE AMB EL SECTOR CULTURAL

Al teu costat i amb més força!

Mantenim l'acció cultural, promocional,
social i assistencial




fundació 

JazzButlletí

gener-maig 2021 Publicació de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya

152

Sumari

Editorial	5	Article > Streaming, Capítulo 1. La tormenta perfecta	16
Entrevista > La COVID-19 des de la perspectiva dels professionals del sectors	6	Nuevas asociaciones de músicos en Cantabria, Mallorca y Castilla y León	18
Article > La Unión de Músicos avança amb pas ferm	9	Campanya > La cultura és segura	20
Els músics de jazz a Europa davant la crisi de la Covid-19	10	 Novetats Discogràfiques	21
La condició de músic: Fòrum 2020 de l'Acadèmia Catalana de la Música (II)	11		
Campanya > #Soloesmúsica	12	Empreses en conveni	22

Objectius de l'AMJM:

- ▶ **Representar i defensar els interessos professionals, econòmics, laborals, socials i culturals dels seus associats.**
- ▶ **Proporcionar serveis i assessorament als afiliats, especialment en qüestions jurídiques, econòmiques i de gestió.**
- ▶ **Fer promoció de la música i activitats dels socis**
- ▶ **Treballar i col·laborar amb altres entitats i institucions per a la promoció i millora de les condicions dels músics a Catalunya, Espanya i Europa.**
- ▶ **Estimular, donar suport, promoure i impulsar totes aquelles accions i iniciatives que vagin en benefici del col·lectiu de músics.**

JAZZBUTLETÍ

EDICIÓ, REDACCIÓ I COORDINACIÓ **MARIA GATEU**
 COORDINACIÓ **DICK THEM**
 COMISSIÓ EDITORIAL **GUILLEM ARNEO** I **DICK THEM**
 DISSENY I MAQUETACIÓ **MARIANA MILEI**
 CORRECCIÓ **MARC ROVIRA**
 DIPÒSIT LEGAL **B-3.600/94**
 IMATGE DE LA PORTADA **CAMPAÑA #SOLOESMÚSICA**

L'AMJM NO S'IDENTIFICA NECESSÀRIAMENT AMB LA TOTALTAT DE LES OPINIONS EXPRESSADES EN ELS ARTICLES DE COL·LABORADORS QUE RECULL AQUESTA PUBLICACIÓ.

JUNTA DIRECTIVA

PRESIDENT **GUILLEM ARNEO**
 VICEPRESIDENT **ARECIO SMITH**
 SECRETARI **DAVID GARCÍA**
 TRESORER **JOEL MORENO CODINACHS**
 VOCALS **CAROLA ORTIZ, DANI MORÉN, SABINA WITT, MARIO ROSSY, IGNASI TERRAZA, FRAN SUÁREZ** I **DICK THEM**
 COL·LABORADORS ESPECIALS **VICENS MARTÍN, ALBERT CAIRE, INÉS GALVÁN, NOEMÍ OSORIO** I **PAU BOMBARDÓ**
 NÚMERO DE SOCIS **275**
 GERENT **ANNA VEIGA**
 COMUNICACIÓ **MIRIAM MARINÉ**

COL·LABOREN:



L'AMJM FORMA PART DE:



AMJM
 ASSOCIACIÓ DE MÚSICS
 DE JAZZ I MÚSICA
 MODERNA DE CATALUNYA

PASSEIG COLOM, 6 · LOCAL 4 · 08002 BARCELONA
 TEL.: 93 268 47 36
 HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC: DE DILLUNS A DIJOUS
 DE 9.30H A 14.30H
 amjm@amjm.org · www.amjm.org

Un vaixell sense timó

Quan un navega a vela i vol guanyar terreny al vent, és una maniobra possible, però que requereix esforç i tècnica. Diguem que, d'alguna manera, un té tots els elements en contra, però gràcies a la seva perícia i a tenir una embarcació que no fa aigües, aconseguirà arribar al seu destí.

Ens agradaria poder pensar en un govern que fos així, capaç de lluitar contra les onades de la Covid, aprofitar adequadament els vents dels pressupostos i, després d'una àrdua travessia, arribar a port. Malauradament, sembla que ara mateix no hi ha capità, no hi ha tripulació, i el vaixell fa aigües.

No hi ha capità perquè ni tan sols la tripulació és capaç de decidir qui farà de capità, el timoner no vol obeir perquè no vol navegar en aquest rumb, sinó que vol posar el vaixell en direcció a un rumb desconegut, i els mariners fan el que poden intentant que el vaixell no s'enfonsi.

Aquest vaixell té una càrrega de mercaderies molt valuosa: els protocols de vacunació, les restriccions del PROCICAT, el desenvolupament de les noves ajudes de l'Estat per a autònoms, l'aprovació en endavant de lleis realistes i factibles que ajudin a reflotar el nostre sector, que ara mateix és un galió ple de tresors però enfonsat enmig de l'oceà, entre altres coses.

Fa mesos que llavors la guaita del vaixell va cridar: «La cultura és un bé essencial!» com si haguéssim vist una terra promesa. Mig any després, el vaixell segueix sense dirigir cap aquí el rumb, i l'oficial de coberta novament ara se sorprèn que no s'hagi fet rumb cap a aquest paratge anhelat, cosa sorprenent perquè era la persona encarregada de donar ordres al timó. Potser hauria de facilitar-li al capità que piloti el vaixell, i que així puguem avançar.

Des de fa mesos l'AMJM va a una taula interdepartamental de Cultura en què es discuteix quin rumb hauríem de prendre, però sembla que els mapes no acaben d'estar clars. S'han atorgat ajuts a treballadors i autònoms, que són benvinguts però insuficients. Amb el pretext que la nostra activitat està permesa, sembla que puguem treballar amb normalitat, quan no és així perquè la major part de les sales estan tancades i les restriccions d'aforament fan inviable econòmicament la ja prepadèmica precarietat del món de l'espectacle.

No podem gastar més temps discutint les coordenades mentre veiem com altres embarcacions dels territoris limítrofs, de diferents mides i configuracions, ens avancen, i la nostra embarcació navega gràcies a una tímida inèrcia, però, si segueix així, inexorablement, cap al naufragi d'un nou sufragi.

M'agradaria dir a aquesta tripulació que no hi ha temps per perdre, que estem cansats i no podem més. Cal arribar ja a port; no podem esperar més si no volen tenir un motí al vaixell.

Arecio Smith · Vicepresident de l'AMJM

La COVID-19 des de la perspectiva dels professionals del sector

Maria Gateu

Abordem la crisi de la Covid-19 des de la mirada d'alguns professionals del sector. Qui millor que ells per explicar-nos com han viscut i viuen la pandèmia els músics, representants, periodistes i programadors de sales i festivals, oi? En el present número, entrevistem la Rosa Galbany, mànager, promotora i membre de l'equip d'internacionalització del Taller de Músics, a més de directora del Jazz I Am; el Pere Pons, periodista radiofònic i presentador del programa L'home del Jazz de Ràdio 4, i l'Àlix Levy, músic i programador del Sunset Jazz Club de Girona.



© Jazz I Am

Rosa Galbany

Com va viure el confinament de fa un any a causa de la Covid-19?

Fatal... Intentant salvar les coses i posant-te dintre de l'*streaming* i l'*online*, ja estaves prou distret, però tenia un panorama per al 2020 molt guapo. El 2019 havíem fet un primer Jazz I am, en què vaig desenvolupar totes les idees del meu focus de feina, la internacionalització, i va fluir molt bé. Unes setmanes abans que ens tanquessin vaig pensar: «Ho he aconseguit! Sóc feliç amb la meva feina!», i el virus devia estar al darrere rient. Vaig tenir moments de crisi, no sabia ben bé qui era, on anava, què faria... D'anar sempre amb una maleta a la mà a estar tancada a casa dos mesos, per mi va ser un canvi molt bèstia.

Què va ser el primer que van pensar quan va començar el confinament respecte al Jazz I am?

La idea era ajornar-lo i deixar-ho per quan es pogués i no coincidis amb cap altra fira o esdeveniment, per tema subvencions. Feia pinta que ho podíem deixar pel setembre de 2020, però ens van tancar de nou i van haver de deixar-ho pel desembre. De totes maneres, jo sempre vaig pensar en l'opció A, l'opció B i l'opció C. Anàvem variant d'aquestes tres, parlant amb comunicació, management, veient com la pandèmia evolucionava, i anar tenint una opció per

gravar-ho, per fer-ho presencial... Aprens a fer-ho de maneres diferents tota l'estona.

I la seva feina al Taller de Músics, com s'ha vist afectada per la Covid-19?

Hem salvat tots els concerts que hem pogut, que han estat molt pocs. De 50, n'hem fet dos, per exemple, i amb ells hem estat treballant temes d'ambaixades, permisos, saber quines PCR es necessiten abans de viatjar i en arribar allà, etcètera. Aprens a veure com pots arribar fins als festivals que no han ajornat. Tot requereix molt esforç i moltes ganes dels músics.

Hi ha hagut músics, tant de fora com d'aquí, que han decidit no fer un concert?

Sí, un grup va decidir no actuar i deixar-ho per un altre any. S'ha de tenir un respecte per això perquè no pots decidir pels altres. Al festival en qüestió vam oferir un altre grup i aquests sí que hi van anar. La feinada va ser deixar que les ambaixades i les institucions permetessin que aquest nou grup hi anés i per rebre els ajuts que ja ens havien dit que sí amb els altres artistes. Un embolic, però sí, et trobes amb gent que no està disposada a viatjar en aquestes condicions.

Ha trobat diferències entre com s'ha viscut aquí la pandèmia i com l'han viscuda a altres països?

Potser aquí sempre anem una mica més endarrere que els nòrdics i la resta d'Euro-

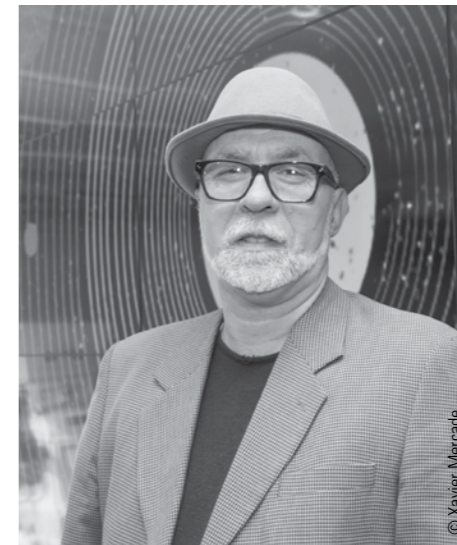
pa. Hi ha una sèrie de locals i festivals europeus que de seguida han entrat a l'*streaming* i estan fent programació, si no diària, molt sovint. A Jazz I Am som socis de l'associació Europe Jazz Network i anem rebent informació de tots els socis. Per exemple, hi ha un festival a Suïssa que està fent constantment *streaming*, i nosaltres això no ho tenim. A Espanya hi ha el Clasijazz, que està fent alguna, però poquet... La sala Jamboree està equipada per fer *streaming* i l'Apolo també, però anem una mica sempre al ralenti. Això també passa en la internacionalització, perquè dintre de l'Europe Jazz Network som els segons socis espanyols, juntament amb el Mercat de la Música. Ara he fet entrar el Jamboree i són els tercers... I a Noruega n'hi ha 35 o més, però, esclar, allà el govern els paga moltes coses i reben moltes ajudes. Funcionen d'una altra manera.

Potser aquest ralenti ve per la gestió del nostre govern vers al sector?

Jo crec que la situació és tan excepcional que no té gaire sentit donar culpes a ningú. Hem d'intentar fer-ho el millor possible dintre del que som i dels nostres equipaments, músics i qualitat. Tot requereix un temps, i als altres països, els músics també deuen tenir altres dificultats.

Creus que la Covid-19 canviarà alguna al sector cultural i al musical?

Moltíssim. El que està fent el Jordi Herrueruela amb el Cruïlla i els de l'Apolo ha aconseguit demostrar molt més que això que la cultura és segura. S'estan aconseguint moltes coses, això és indubtable. En sortiran moltes coses positives, però també de negatives... Hi ha molta gent molt fotuda.



© Xavier Mercade

Pere Pons

En sentit professional, com va viure el confinament de fa un any a causa de la Covid-19?

Amb resignació, paciència i una certa estupefacció. La sensació estranya de viure atrapat entre la narrativa de George Orwell i Aldous Huxley al mateix temps. Amb el sotrac al miratge d'un món feliç sota les coordenades del Gran Germà. Feia certa basarda veure el rostre d'impotència de tots els mandataris polítics que fins llavors es creien els amos de l'univers.

Ha notat alguna diferència en la quantitat de novetats discogràfiques i nous projectes jazzístics?

Pel que fa a quantitat, som un país, Catalunya, que genera cada any més d'un centenar de novetats discogràfiques específicament jazzístiques, una xifra tan important i remarcable com denunciàble i vergonyós és el poc cas que se li fa. Potser per això, pel fet de viure en una pandèmia ja crònica de menyspreu i descuit, el

virus potser ha estat un al·licient per reafirmar-se i, davant les limitacions dels directes, aportar noves propostes d'estudi.

Quina és la seva opinió respecte a la manera de gestionar la pandèmia en sales de concerts i festivals?

Aquestes sales han de tornar a l'activitat i rebre les compensacions en proporció a allò que la pandèmia els ha convertit en zona catastròfica. Haurien de ser ajudes àgils i directes i, sobretot, amb la perspectiva que no es tracta d'un negoci sinó d'un bé tan essencial com indispensable.

Creu que hi pot haver una solució o certa esperança per als que s'hi han vist molt afectats?

Sí hi ha consciència i voluntat política sempre hi ha solució i esperança. El problema greu no és la pandèmia de la Covid-19, sinó la determinació i el criteri de tots els que la gestionem, des del primer càrrec polític fins a l'últim ciutadà.

La Covid-19 canviarà alguna cosa al sector cultural i al musical?

En la mesura que canviï determinats aspectes de la nostra vida quotidiana, també pot afectar en aquest àmbit d'una manera o una altra. Sobretot en els àmbits de prevenció, massificació, higiene... Tot i que potser és un canvi temporal i, una vegada tots vacunats, el que hi haurà serà una malaltia més a la llista amb la qual ens haurem d'acostumar a conviure. El veritable canvi en el sector cultural i musical arribarà quan a escala política, educativa, comunicativa i social se li concedeixi un valor propi conscient i crític alhora. El dia que això passi, que aquelles persones que porten la gestió i fins i tot la creació creguin realment en allò que tenen entre mans, no hi haurà pandèmia que valgui.



© Josep Manel Jarabo

I a part del que ens comenta dels concerts, de quina manera s'han adaptat al panorama actual que imposa la Covid-19?

El Sunset no pot obrir ni com a bar ni com a local d'oci nocturn. Les restriccions ens afecten per diferents bandes. En fer cultura, no ets hostaleria, i això és un punt negatiu que cal destacar. No obstant, el fet d'estar inscrits en el cens d'espais de cultura segura ens permet fer concerts. Són deficitaris per l'aforament, però hem passat de quatre a la setmana, a, almenys, quatre al mes.

Sobre això, hi ha molta gent que insisteix que s'ha de tornar a obrir tot, però penso que seria molt important que es fes gradualment i no de cop. En cas contrari, podríem tenir problemes, perquè seria passar de fer un concert a la setmana amb poc aforament, a quatre a la setmana per a 100 o més persones. Si no funciona, és un cop massa fort.

Seria com fer una inversió des de zero i de cop...

Sí. Com muntar un negoci des de zero. Voler córrer més no és la solució.

Els vostres clients i seguidors com han reaccionat a aquesta situació?

La gent està donant molt de suport. De fet, vam engegar l'associació de suport al Sunset just quan ens van confinar i va tenir força èxit. Com a dada interessant: som pràcticament quatre vegades més socis que l'aforament que es pot tenir ara mateix. Això vol dir que la gent, tot i saber que no podran venir, segueixen donant suport i pagant la seva quota mensual. La gent es mou per escoltar música i estem contents.

Contres a banda, han descobert alguna cosa de positiu?

De positiu sempre n'hi ha! Una és que el sector s'ha unit, encara que sigui per necessitat.

Tothom ha pres més consciència que els músics i els locals que programem jazz no som mons diferents, sinó una sola cosa. Des de la Generalitat també s'han espavilat molt i han impulsat, per exemple, el cens d'espais de cultura segura que et comentava abans, en què s'ha pogut apuntar qualsevol espai que programi cultura independentment de si tenia permís o no. I ha permès que molts locals poguem rebre ajudes. Això són les coses positives, i de negatives... Bé... quasi tota la resta.

I vostès han fet xarxa amb altres locals i entitats?

Sí! En plena pandèmia vam constituir una associació amb el Clasi Jazz d'Almeria, el Jimmy Glass Jazz de València, la Bilbaina de Bilbao, el Jazzaza de Múrcia i el The Clarence de Màlaga. Som locals que ja havíem treballat junts. I l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya ha sortit molt reforçada d'aquesta crisi. Ells han estat un suport molt important per nosaltres, juntament amb l'AMJM, que va fer un esforç extra per ajudar-nos!

Creu que hi ha gaire diferència amb altres països sobre com s'ha gestionat a Catalunya o a Espanya la pandèmia?

Els músics europeus que conec els veig tranquils perquè tenen una situació econòmica lleugera. Estan cobrant feines encara que no les facin i fins i tot ajudes. De fet, són països on hi ha moltes més restriccions que aquí. Diria que aquí, com que no hi ha prou ajudes, s'ha permès fer quatre coses de mala manera. No hi ha diners ni voluntat d'ajudar tot el sector de la cultura. I quan deies a la pregunta Catalunya i Espanya, que moltes vegades hi ha aquesta confusió, que ja no sabem ni on vivim, realment també ha estat curiós veure les diferències de criteris pel que fa a ajudes, mesures i restriccions. No hi ha una unió de criteris.

Article

La Unió de Músicos avança amb pas ferm

Guillem Amedo



La Unió creix: una nova associació de músics de Cantàbria, Musicant, s'uneix a la Unió de Músicos, i eleva el nombre d'associacions membres a 15, en representació de 6.000 músics a tot l'Estat. Alhora, hem renovat la nostra imatge i pàgina web (www.uniondemusicos.es).

Institucionalment, la feina ha estat intensa i constant. Ens hem reunit amb el ministre de Cultura, el secretari general de Cultura i la directora general de l'Inaem; amb les direccions generals del Ministeri de Treball i amb diversos representants dels grups parlamentaris al Congrés dels Diputats. Les reunions han estat positives i hem pogut traslladar de primera mà les necessitats dels músics professionals i establir vies d'interlocució amb el govern central i els partits polítics. En aquest àmbit destaquem la pròrroga de l'atur per a artistes fins al 31 de maig (en el seu moment vam instar el govern a prorrogar-la). És una bona notícia, però ara cal que deixi de ser una prestació «extraordinària» i esdevingui «permanent».

En l'àmbit associatiu, hem establert un conveni amb l'associació de treballadors autònoms UPTA. Creiem que es tracta d'un pas important per poder estar presents a les negociacions que s'estan duent a terme per a la reforma de la cotització progressiva dels autònoms i per poder incidir en l'efectivitat dels ajuts Covid a autònoms a escala estatal i autonòmica.

També hem establert una via de col·laboració amb la Confederación Estatal de Cooperativas COCETA, amb el benentès que una part important de la millora de les nos-



tres condicions laborals passa per aprofitar i desenvolupar les oportunitats que ofereix l'economia social.

Dins del sector musical seguim treballant en coordinació amb la Mesa de Federaciones de Músicos, juntament amb les federacions FEMA i FAIC, en què intèrprets, autors i docents no només fem pinya sinó que estem consensuant i coordinant l'acció gremial.

Per últim, hem coordinat i impulsat la campanya #soloemúsica, amb la inestimable ajuda de les associacions de músics, de l'AIE i de la SGAE. Creiem que ha arribat l'hora de reivindicar la tasca dels músics i el valor de la música d'una manera positiva i empàtica.

Dia a dia, es demostra l'encert que ha suposat crear la Unió de Músicos i la necessitat de seguir treballant pels nostres drets.

Els músics de jazz a Europa davant la crisi de la Covid-19: impacte significatiu sobre la feina i la vida

Dick Them, expresident de l'AMJM

Recentment heureu rebut una enquesta sobre les conseqüències que ha tingut per vosaltres la pandèmia tant en l'àmbit econòmic com en el personal i creatiu. El nostre sector està sent colpejat amb especial duresa a causa de la nostra idiosincràsia. Sales, clubs i teatres tancats, festivals cancel·lats, impossibilitat de desplaçar-se, i la lògica por de gran part del públic a assistir a concerts, són algunes de les raons per les quals els músics de jazz i música moderna europeus estem patint aquesta crisi amb intensitat. L'enquesta ha estat dissenyada per un grup d'associacions i federacions de diferents països d'Europa. Els músics espanyols estem representats per qui us escriu a través de FMJazz (Federación de Músicos de Jazz), dins la qual es troba l'AMJM. No pretén ser un estudi científic, però sí que reflecteix les vivències i realitats de més de 2.200 músics de jazz europeus.

Població d'estudi

- La major part de respostes ha arribat d'Espanya, Alemanya, Itàlia i dels Països Baixos.
- Un 5% són menors de 24 anys; el 54% en tenen entre 25 i 44; el 37%, entre 45 i 64, i el 4%, més de 65 anys.
- El 81% eren homes, i el 19%, dones.
- El 72% dels participants tenen com a major font d'ingressos els concerts, i el 24%, la docència.
- A pràcticament tots els països el nombre de músics *freelance* excedeix el 70% i només el 4% són músics de jazz contractats.

Impacte sobre la situació professional i econòmica

A) Actuacions:

- El 2019 els participants declaren haver-ne fet entre 21 i 40 (30%), 41 i 60 (24%) o menys de 20 (22%). Un 6% diu haver fet més de 60 concerts aquell any.
- El 2020 el 72% declara haver fet menys de 20 concerts, i el 19% no haver-ne fet cap. El 2% va fer més de 41 concerts.

B) Conseqüències financeres:

- Més del 86% diu que la seva situació financera ha empitjorat el 2020, i aproximadament el mateix percentatge creu que no millorarà el 2021.
- El 30% ha hagut de canviar de feina el 2020, un altre 30% la canviarà el 2021, i un 33% valora la possibilitat que això passi.
- Només un 37% creu que podrà continuar amb la seva feina com a músic de jazz en un futur.

C) Ajuts governamentals:

- Un 54% dels participants han rebut ajut dels seus respectius governs, un 46%, no.
- Especialment músics de països del sud d'Europa manifesten no haver rebut cap ajut (Portugal, 63%; Espanya, 62%, i Itàlia, 52%).
- Els percentatges dels que sí que han rebut ajut són elevats a Grècia (80%), Alemanya (78%), Dinamarca (69%) i Suïssa (67%).

D) Percepció dels músics respecte als ajuts rebuts:

- El 67% dels músics no està satisfet amb els ajuts rebuts.
- El descontentament és especialment alt a Portugal (84%), Grècia (77%) i Espanya (74%), mentre que

els menys descontents són els músics dels Països Baixos (38%), França (41%) i Suïssa (43%).

Les lectures que permeten aquests resultats són molt variades, cadascú en traurà conclusions en funció de la seva realitat i les seves percepcions. El que sí que ha quedat clar en les diferents reunions que hem tingut amb representants de més de 15 països és la necessitat de fer un front comú a escala europea per fer sentir la nostra veu. El que ens uneix a tots és que la Covid-19 està tenint unes conseqüències fatals per al nostre sector a escala continental. Evidentment els estats estan intervenint amb mesures desiguals, però a mi concretament m'ha impressionat la xifra dels músics de jazz que van deixar de ser-ho el 2020 i els que ho deixaran el 2021, en total un 60% dels enquestats! És per això que seguim reunint-nos amb els sindicats, federacions i associacions, i que s'està gestant una plataforma única per tal d'adreçar-nos als responsables culturals i econòmics del Parlament Europeu i d'expressar amb una sola veu el nostre desènci. La primera intervenció pública d'aquesta nova plataforma serà a la fira Jazzahead d'enguany, on presentarem els resultats de l'esmentada enquesta i començarem a fer-nos visibles. El grup està encara en fase de gestació i estem construint un full de ruta i buscant un nom. La tasca no és senzilla, perquè les desigualtats entre estats són grans i molt variades. Però la percepció de la necessitat de crear un interlocutor únic a escala europea és unànime, i serà la força que ens donarà cohesió per aconseguir-ho.

La condició de músic: Fòrum 2020 de l'Acadèmia Catalana de la Música (II)*

Manel Montañés

La realitat dels espais de suport a la creació i la producció musical a Catalunya

La tercera taula **Dinàmiques actuals en la creació i coproducció musical** va comptar amb la participació de **Jordi Planagumà**, director de la fundació Cases de la Música; **Dani Ortíz**, tècnic de música de La Marfà; el músic **Enric Montefusco**, i **Vicent Fibla**, director del festival Eufònic.

Es va posar de manifest la manca general de suport als creadors musicals i als seus processos creatius o de producció en comparació amb les arts escèniques. Montefusco afegia que «des de la perspectiva artística [la música] s'ha quedat en un espai residual. A vegades m'he hagut de fer passar per director de teatre per rebre un suport econòmic per a la creació».

Tots van coincidir que es treballa en condicions precàries. L'estàndard de producció seria millor amb més suport institucional i amb projectes a llarg termini, no condicionats pels pressupostos anuals. També es va posar de manifest la dificultat que existeix per generar nous circuits d'exhibició per absorbir artistes emergents, amb projectes interdisciplinaris o amb propostes als marges.

Tots van posar de manifest que el menyspreu artístic o cultural a la música és degut, en gran part, a una *festamajorització* d'aquesta. A Catalunya les programacions de festivals i festes majors tenen un pes molt rellevant en el sector, i se centren en propostes per a un públic

massiu. Aquesta preponderància de la comercialitat, en comparació amb altres arts, dificulta generar diversitat en el consum musical, nous circuits o una acceptació de la feina interdisciplinària i de risc artístic.

Els límits a la creació artística. Censura i repressió

Natxo Tarrés va presentar l'últim diàleg de la jornada, **Els límits de la creació artística**, entre el filòsof i músic **Bernat Dedéu** i la crítica cultural i membre del PEN Català **Mercè Ibarz**. Tarrés va recordar que «Espanya és el país amb més casos de repressió contra músics del món», preguntant-se «si això condiciona la creació dels músics del nostre país». Tant Ibarz com Dedéu van coincidir que «la funció de la cultura pública quant a la llibertat d'expressió ha fracassat» i que «una de les condicions que s'hauria de donar per garantir la llibertat d'expressió és estar allunyat de les institucions i la política», afegint que «sense subsistència econòmica garantida, no hi haurà llibertat de creació».

Les condicions laborals dels músics

A la segona jornada es van analitzar les condicions professionals dels treballadors de la música. El primer debat, moderat per l'advocada **Eva Moraga**, va proposar millores per les condicions laborals dels músics, amb **Octavio Granado**,

exsecretari d'Estat de la Seguretat Social; **Manuel Aguilar**, vicepresident de la Unió de Músics Profesionales, i **Eduardo Maura**, professor de la Universitat Complutense de Madrid. També es van plantejar reformes en matèria laboral, fiscal i de Seguretat Social, i es va observar la necessitat urgent d'un entorn sociolaboral adequat i digne, insistint que «no s'ha d'acceptar la concepció que l'activitat artística és de naturalesa precària».

L'Estatut de l'artista a debat

A la segona taula rodona, moderada per **Guillem Arnedo**, coordinador de la jornada, president de la Unió de Músics Profesionales i vicepresident de l'Acadèmia Catalana de la Música, es va debatre sobre l'Estatut de l'artista amb representants de les formacions polítiques: **Marc Lamuà** (PSOE), **Miguel Lorenzo** (PP), **Sergi Miquel** (PdeCAT), **Bernat Picornell** (ERC), **Mar García Puig** (UP-ECP) i **Hector Amelló** (C's).

Es va generar un cert consens entre totes les formacions polítiques per posar de manifest que és una prioritat de tots desenvolupar i implementar l'Estatut de l'artista, i que hi ha plena predisposició a reeditar la unanimitat i el consens que es va produir en l'elaboració i aprovació de l'Informe de la subcomissió d'aquest.

* La primera part d'aquest article la trobareu al [JazzButlletí 151](#).

Reivindiquem la importància de la professió amb la campanya #SOLOESMÚSICA



La música és una de les arts que més emocions provoca a escala global. Mou tots els éssers humans, ja sigui de forma física, emocional, cultural o, fins i tot, ideològica. El ritme i la música es troben dintre de l'ADN folklòric de qualsevol cultura, hi donen forma, un tarannà i un caràcter concrets i únics. Per aquest motiu, no és cap bajanada reivindicar el paper imprescindible dels artistes, compositors, intèrprets i, en definitiva, creadors de les obres musicals que formen part del patrimoni immaterial de tots.

Text: Maria Gateu

Precisament aquests músics, intèrprets i professionals vinculats a la música de Catalunya i d'altres punts de la Península fa molt de temps que reivindiquen el paper rellevant de les seves obres i de la seva professió, que consideren menyspreades i gens valorades. Els seus fruits i produccions ja no només van relacionats o són dintre de les vides personals de cada individu, sinó també dintre de la creació, llegat i promoció de la cultura i història del país.

Molts d'ells han afirmat que la pandèmia només ha servit per evidenciar moltes de les carències ja existents dintre del sector des de fa anys. No obstant això, el que també ha fet la Covid-19 és permetre que els músics i entitats musicals s'uneixin per denunciar i per exigir tot allò que, segons ells, els escau i necessiten. D'aquesta manera ha sorgit la campanya #Soloesmúsica.

La proposta de #Soloesmúsica té com a objectiu principal crear un moviment que canviï aquesta situació injusta i discriminatòria cap als professionals vinculats a la música i cap a les seves obres. A més a més, té com a altres objectius ajudar a visibilitzar la situació de la professió, crear comunitat dins del sector, crear un missatge únic amb el qual tots els músics se sentin identificats i fer valer els professionals de la música. En definitiva, visibilitzar el problema, crear comunitat i acollir a tothom que hi vulgui aportar el seu granet de sorra.

D'on sorgeix el concepte de la campanya?

La iniciativa sorgeix entorn a un *hashtag* i a un concepte a través del quals els implicats volen que el públic, les institucions i els professionals d'altres

sectors reflexionin sobre el pes que es dona a la professió del músic en aquest país. Tot això seguit d'una senzilla, però important pregunta:

No hauríem de valorar més la labor dels músics i el valor de la música?

Per crear el concepte #Soloesmúsica, els implicats han partit del que ells consideren una evidència: a través de les emocions que genera a les persones, la música forma part d'alguns dels millors moments de la vida de qualsevol ésser humà. Arran d'aquesta afirmació, van anar sorgint altres preguntes com per exemple:

- Què és la vida sinó un cúmul d'emocions?
- Què seria la vida sense música?
- Què seria la vida sense músics?

Aquesta proposta, és a dir, el concepte #Soloesmúsica, és una reflexió sobre el valor que hom atorga a la professió del músic en aquest país. Aquest «hom» pot ser molt general, referint-se al públic, i molt específic, centrant-se en cada individu particular i cada entitat, institució i els seus membres, així com professionals d'altres sectors i àmbits.

Amb el seu eslògan, els implicats en la campanya volen llançar un missatge molt clar en forma d'afirmació retòrica. Al final la pregunta que es pretén que es faci tothom és molt senzilla i està relacionada amb la ja mencionada fa unes línies:

Per què no valorem els músics?



Aquesta campanya viurà al web www.soloesmusica.com, en el qual se centralitzarà tot el contingut i les associacions i col·lectius que la secunden. També serà present en les xarxes socials (Instagram, Facebook, WhatsApp), webs, premsa i fòrums d'aquelles persones, artistes i organitzacions que la comparteixin.

Quines són les demandes oficials del moviment?

Les demandes de la iniciativa #Soloesmúsica estan vinculades al present i, sobretot, al futur del sector. Sintetitzades en tres punts, les sol·licituds que llancen els professionals implicats en aquesta iniciativa són molt necessàries per dos motius:

En primer lloc, per saber què succeeix als professionals de la música pel que fa a la seva feina i la seva obra. Sense deixar de banda les seves emocions i estat anímic quant al tracte que reben de les institucions, empreses i altres implicats, d'una forma o una altra, a les tasques dels músics a diferents escales.

En segon lloc, deixar palesa la gran incidència i afectació que ha deixat i segueix deixant la pandèmia dintre del panorama musical. En aquest sentit, les seves demandes no deixen espai a dubte i reivindiquen amb força la gran ajuda que necessiten tots els professionals de la música.

Al web del projecte, www.soloesmusica.com, aquestes demandes i reivindicacions apareixen de la següent i esclaridora manera:

El nostre Estatut és el nostre futur

Hem de desenvolupar i completar com més aviat millor l'Estatut de l'artista, ja que aquestes mesures normatives han d'arreglar els problemes estructurals de contractació en la música en directe, cotitzacions a la Seguretat Social, fiscalitat i compatibilitat amb tota mena de pensions, etc.

Volem una Internet justa

Hem de rebre una justa remuneració pel nostre treball en el món digital. Internet és una eina meravellosa, però ha de ser també justa per als músics. Per als músics, ara mateixa Internet és sinònim d'indefensió i no de justícia.

Necessitem ajuda

Mentre no tornem a la normalitat, a recuperar la música en viu, s'han de crear totes aquelles ajudes que calguin, ateses les necessitats reals dels músics. L'extensió temporal de la pandèmia obliga a revisar amb sensibilitat les ajudes al sector, de manera quantitativa i qualitativa.

Consumar-se la iniciativa de #Soloesmúsica?

Els implicats al #Soloesmúsica volen que hom recordi quin paper ha tingut la música a la seva vida: des de la banda sonora del primer amor, fins a l'emoció de comprar un disc o una anècdota vinculada a un tema musical. En altres paraules, volen crear una campanya que faci el mateix que la música: remoure des de dintre, des de les emocions. La proposta de participació per a qualsevol persona que vulgui sumar-s'hi a l'iniciativa és:

Enviar un vídeo-selfie a contacto@soloesmusica.com que no passi d'un minut, explicant aquest moment musical que va canviar la vida del narrador o que la fa una mica més feliç diàriament.

D'aquesta manera, el moviment també formarà part de la vida i del tarannà de les persones que hi vulguin participar, siguin professionals del sector o no. Al cap i a la fi, les vivències i els relats de cadascuna de les persones que hi participin no només donaran forma al moviment, sinó que seran la veu primordial perquè les demandes del sector es puguin demostrar i fer reals.

A més a més, el públic i els mitjans poden trobar al web una sèrie de material gràfic i audiovisual que poden difondre a mitjans i xarxes socials amb el *hashtag* #Soloesmúsica. Aquestes peces audiovisuals existeixen gràcies a una molt bona campanya de difusió i promoció entre els compositors, intèrprets i artistes vinculats al sector musical.

Aquí és on els músics amb més impacte juguen un paper crucial a l'hora de difondre la campanya. Cadascun d'ells ha dut a terme unes peces audiovisuals de promoció en què expliquen tant el seu vincle emocional amb la música, com les seves maneres de treballar, anècdotes professionals i altres tipus de dades informatives i històriques.

Per posar alguns exemples, Eliseo Parra, Xan Campos, Julia Lucas, Martirio, Rosendo, Manolo García, Najla Shami, Nacho Campillo, Esperanza Fernández, Jordi Savall, Aurora



Beltrán i Jorge Pardo, Elisabet Raspall i Joan Albert Amargós són alguns dels artistes i professionals que apareixen al material audiovisual oficial de la campanya.

El material audiovisual de la campanya es troba dividit de la següent manera:

1) El vídeo principal de #Soloesmúsica: la peça protagonista de la campanya amb una durada de 46 segons i disponible en castellà, català, basc i gallec. Hi apareixen actuacions dels músics que se citaven anteriorment, que donen suport al moviment i els seus principis: la música fomenta i acompanya les emocions humanes, i fins i tot constitueix una base important del tarannà humà. Així doncs, per què cal dir que «solo es música»?

2) Càpsula sobre els festivals: amb aquesta peça de 16 segons, el paper dels festivals dintre del sector musical es reivindica. No només són manifestacions culturals importants, sinó llocs o esdeveniments en què l'emoció cap a les obres i artistes musicals es magnifica.

3) Càpsula sobre el folklore: una de les peces més reivindicatives de la campanya, amb tan sols 15 segons de durada. El seu missatge amplia la concepció de la música, relacionant-la amb la identitat i cultura d'un territori i d'un poble. En altres paraules: la música és la base del folklore d'un país, juntament amb la dansa, el teatre i qualsevol altra manifestació cultural que serveixen per definir i formar el seu tarannà.

4) Càpsula sobre les olímpades de Barcelona 92: aquesta peça audiovisual resulta molt il·lustrativa

de les reivindicacions del moviment. Les escenes incloses mostren fragments de la gala d'inauguració de les olímpades de Barcelona 92, amb figures com Peret, Freddie Mercury o Montserrat Caballé. A més a més, hi queda clar de quina manera les persones interaccionen i s'emocionen amb la música, mentre van apareixent sentències com «solo es emoció», «solo es apoteosis» o «solo es històric».

Per al moviment, seria increïble poder crear un impacte social que faci que les condicions de tots els músics del país millorin. Tot això comptant amb la col·laboració del públic, de mitjans de comunicació i de qualsevol persona inquieta que vulgui donar un cop de mà i difondre la causa als seus perfils de les xarxes socials. De fet, si s'empra un *hashtag* és, precisament, per poder unificar tota la campanya i així poder analitzar-ne l'impacte.

Manifest de #Soloesmúsica

Els músics no som ni més ni menys que ningú. La música que fem arriba al cor, com la sang, i després ens alleugereix els peus, com el bon vi. Trepitgem fang quan plou, com tothom (potser fem una cançó sobre això, això sí). Som humans, amb les nostres coses, les nostres necessitats, obligacions i drets.

«Les obres de l'ésser humà són més belles que l'ésser humà», va dir el poeta. Pot ser que sí, que sigui més fàcil escoltar la nostra obra que conèixer amb nosaltres, i nosaltres ens abstraïem amb facilitat, manegem millor l'harmonia que els fulls de càlcul, a vegades no prestem l'atenció deguda a la festa d'aniversari dels nostres afins, i sovint estem lluny fins quan estem al costat. No ens ho tingueu

en compte, si us plau. Us necessitem, i molt. El pa i la sal de la nostra vida, la nostra inspiració, ets tu; tant si estàs al nostre costat com aquí davant picant de mans, et necessitem des d'aquest escenari. El que ens dones, ho transformem en música.

Volem el que voleu: respirar, treballar, cobrar el que és just per pagar les factures a temps, gaudir de bona companyia a la terrassa del bar del costat, ajudar a reconstruir aquest país extraordinari, emocionar-nos i emocionar, sorprendre, i plorar d'alegria sabent que compartim més del que somiem mai. Nosaltres, nosaltres, ho diem d'una manera personal: amb l'instrument, la veu, la paraula.

No pararem de crear. La cançó, la simfonia, el rap o el pols del swing no són armes llançables, són bumerangs que volen d'ànima en ànima, que venen i van i sempre que retornen ens descobreixen tot el que té de bo el que som capaces en comunitat, i construeixen un vincle intangible però etern. Només és Música, però és tant...

Quines entitats donen suport a la iniciativa #Soloesmúsica?

Com ja s'ha mencionat al llarg d'aquest article, les entitats, associacions i federacions vinculades a la música han fet molta pinya i han unit forces gràcies, entre d'altres motius, a la situació extrema i crítica que viu actualment el sector a causa de la Covid-19. La feina en equip que han dut a terme aquestes entitats demostra que els implicats no es conformen i que lluiten per un futur millor, ja no només per ells, sinó pels professionals que encara han de venir.

Dintre del moviment #Soloesmúsica, les entitats que hi col·laboren i hi treballen amb aquest esperit crític i reivindicatiu són les següents:

- Unión de Músicos UdM
- Federación de Músicos Asociados FEMA
- Federación de Asociaciones Ibéricas de Compositores FAIC
- Asociación de Músicos Profesionales de España AMPE
- Sociedad de Artistas Intérpretes y Ejecutantes AIE
- Sociedad General de Autores y Editores SGAE
- ES_MUSICA
- Acadèmia Catalana de la Música
- Associació Catalana d'Intèrprets i Docents de Música Clàssica ACIMC
- Asociación de Músicos en Cantabria MUSICANT
- Sindicato Andaluz de Músicos SAM
- Asociación de Músicos de Jazz y Músicas Creativas de Castilla y León AmjazzCYL
- Asociación Española de Grupos de Música Antigua GEMA
- Asociación Profesionales de la Música de las Islas Canarias PROMUSIC
- Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya AMJM
- Associació Professional de Músics de Catalunya MUSICAT
- Associació de Músics de Tarragona aMt
- Associació de Professionals de la Música de Mallorca ProMúsics Mallorca
- Federación Estatal de Músicos de Jazz y Músicas Improvisadas FMJAZZ
- Autores de Música Asociados AMA
- Músicas Ao Vivo Galicia MAV
- Societat de Blues de Barcelona SBB
- Asociación de Músicos de Euskal Herria MUSIKARI
- Associació Professional d'Autors i Creadors de Rumba Catalana APAC RC
- Asociación de Promotores Musicales APM
- Asociación de Representantes Técnicos del Espectáculo ARTE
- Asociación de Festivales de Música FMA
- Associació Catalana d'escoles de Música ACEM
- Asociación estatal de salas privadas de música en directo ACCES
- Orquestra Simfònica del Vallès S.A.L. OSV
- Associació Catalana de Compositors ACC
- Associació d'Ensenyants de Música de Catalunya AEMCAT
- Mercat de Musica Viva de Vic MMVV
- Productors Assoc. De Fonogrames PAF
- Asociación Española de Editores de Musica AEDEM
- Associació Professional de Representants, Promotors i Mànagers de Catalunya ARC
- Federació Catalana de Societats Musicals FCSM
- Associació de Músics del Baix Penedès AMBP
- Federació de Joventuts musicals de Catalunya
- Associació de Sales de Concerts de Catalunya ASACC
- Associació de Productors i Discogràfiques APECAT
- Taller de Músics
- Fundació Conservatori del Liceu
- Federació Catalana d'Entitats Corals FCEC
- Jam Sesión Escola Superior de Música
- Escoles Musica Iniciativa Privada Catalunya EMIPAC
- Associació Cultural TRAM-C.A.T. Centre Artesà Tradicionari
- Associació de conservatoris de Catalunya ACCat
- Fundació per a l'Escola Superior de Música de Catalunya ESMUC
- Associació totsona!
- Associació Xàfec
- Fundació Orfeó Català – Palau de la Música
- Harmony Games
- Grup Enderrock Edicions SL
- ConArte Internacional
- Escena Upart
- Associació Joan Manen
- Moviment Coral català
- Tirabol Produccions
- Festival Esperanzah
- Making Partners SL
- La Noche En Vivo LNEV
- Cases de la Música
- Associació Catalana d'Orquestres Professionals ACOP

Streaming, Capítulo 1. La tormenta perfecta

Manuel Aguilar, Secretario General de Autores de Música Asociados y vicepresidente de la Unión de Músicos

En esta era de inmensa capacidad de olvido, sumergidos en el vértigo cotidiano, no es raro que muchos no tengan en la memoria esa etapa en la que perdimos casi por completo la remuneración por la música grabada y nuestros derechos de autor y artista asociados a esa explotación. Curioso, porque está a la vuelta de la esquina temporal que acabamos de pasar.

Acuédate:

- A mediados de los 90 se generaliza la posibilidad de comprimir 11 veces los archivos de audio, convirtiendo el estándar mp3 de Fraunhofer en una herramienta crucial para la difusión de la música en el mundo digital, pero también una invitación golosa al intercambio ilegal de archivos musicales. (Según se cuenta, el propio invento de Fraunhofer fue pirateado por un australiano espabilado y colgado ilegalmente en un servidor FTP de cierta universidad)
- En 1998 se crea Napster, el primer servicio de intercambio ilícito de archivos musicales.
- Paralelamente, los delirios ideológicos basados en el desarrollo de la tecnología, unidos a los enormes intereses de las telefónicas y tecnológicas, crearon un estado de opinión en la ciudadanía que demonizaba la monetización de

la creación musical y los derechos de autor. Por supuesto, a esa ciudadanía le venía estupendamente bautizarse en la religión de la *free culture*, pero no caía en la cuenta de que la palabra *free* tiene dos significados: *libre*, pero no necesariamente *gratis*. O sea que vale que sea *lliure*, pero de *franc* no es admisible.

• Desgraciadamente, era la tormenta perfecta: los creadores contra el mundo. La caída de ventas de la música grabada fue en picado y con ello el cierre de estudios de grabación y otras empresas asociadas a esa cadena de valor. También asistimos a la desaparición de una continuidad en el trabajo de los músicos de sesión, así como a una disminución de los ingresos por derechos de reproducción y distribución. Estos habían sido el principal pilar de la remuneración de los autores desde el inicio de la industria.

Así fue languideciendo la industria en el despertar de este siglo, viendo cómo año tras año caía el volumen de ventas sin tener un plan B. De hecho, en España el desplome fue muy superior a la media: aquí prendieron con intensidad los postulados de la *free culture*, dando vigencia y actualidad a la tradición pícaro local. Incluso Extremadura acogió regularmente un encuentro mundial sobre estas tendencias. Pasamos de tener un volumen de negocio fonográfico de 626 millones en 2001 a 72,4 en 2013. Esta tragedia dejó sin un trabajo intermitente

pero continuado a los músicos de sesión y tantos otros compañeros y compañeras.

Por otra parte, el desarrollo de las licencias Creative Commons potenció muchísimo el coqueteo con el copyleft y el rechazo a la gestión tradicional de los derechos de autor. Pocos se dieron cuenta entonces de que estas solo eran una vía para autorizar de forma más fluida el uso de tu música en Internet, pero que en ningún caso impulsan ni de lejos la compensación económica en la medida que se puede gestionar a través de las entidades de gestión colectiva (SACEM, ASCAP, PRS, GEMA, SGAE,...).

Yo imparto clases sobre estas cuestiones en el SAE Institute of Technology en Madrid y en Barcelona. En la primera década de este siglo, la mayoría de los alumnos demonizaban el Copyright y eran fervorosos apóstoles de Creative Commons. Actualmente, raro es el alumno que sabe lo que es Creative Commons y, cuando se lo explicas, preguntan invariablemente: «¿Pero eso para qué sirve si luego no te pagan la explotación de tu música?» A mí esto me hace bastante feliz, porque vamos recuperando un estado de cosas que nos devuelve a la situación natural en la que las gentes que se dedican a la música quieren ser remuneradas por todas las vías posibles y lícitas.

Los músicos no debemos renunciar a ninguna de las fuentes de ingresos que la práctica comercial y la ley nos reconocen. Por más que para la mayoría de nosotros el directo sea la vía de monetización más natural e inmediata, debemos de estar atentos para no dejar pasar la ocasión de ser remunerados por nuestros derechos de autor, de artista y de productor. No todo lo que subimos a Internet nos va a generar beneficios, pero tenemos que conocer bien esas posibilidades de riqueza para cuando nuestras creaciones despeguen comercialmente.

La pandemia ha puesto amargamente de manifiesto esta cuestión. Mientras el mundo del directo hace una travesía agónica de este desierto, las empresas basadas en la explotación de derechos de autor y artista viven un momento cuanto menos esperanzador. Por ejemplo Hypgnosis, una firma británica dirigida por el manager Merck Mercuriadis, que se dedica a la compra y explotación de derechos y es referente mundial de esta actividad, ha visto subir su cotización en Bolsa desde el inicio de la pandemia y ha continuado con una política agresiva de adquisición de catálogos. Lo que debemos de sacar en limpio de todo esto es que el hecho de que grandes y medianos inversores aporten sus fondos a este tipo de mercantiles significa que confían en el futuro económico de la explotación de los royalties y derechos de autor y artista que genera la música, al mismo nivel que confían en la explotación inmobiliaria. No es asunto para despreciar.

Hay que insistir en que la industria musical no supo reaccionar ante el problema causado por la piratería y muchos perdimos la esperanza de volver a vivir una situación normalizada en la que la explotación de música grabada nos devolviera al menos una parte de lo que había sido nuestra vida durante muchos años. En esa

tesitura empezaron a aparecer los primeros servicios de *streaming*. Estos han sido, sin ningún lugar a dudas, el detonante de la resurrección de la Industria Musical en su vertiente fonográfica y en lo relativo a derechos de autor. Necesitábamos una alternativa a los *sites* piratas que las majors discográficas fueron incapaces de articular. Desde luego era difícil competir con alguien que ponía a disposición del público todo el catálogo mundial de música de forma gratuita, concentrado en sites muy accesibles y prácticamente sin riesgo alguno, pero hay que revisar el hecho de que las grandes multinacionales de la música sólo respondieran con medidas punitivas (que hay que tomarlas, por supuesto), sin una propuesta en positivo que ofreciera al público una vía legal y atractiva de consumo de música. Los servicios de *streaming* han dado con la tecla afinada que ha posibilitado que la ciudadanía en general vuelva a aceptar pagar por tener acceso a la música. Son los artífices de que la Puesta a Disposición Interactiva de obras musicales ofrezca un horizonte esperanzador a los creadores. ¿Por qué utilizo esas palabras con mayúscula? Es la denominación formal del derecho de autor y artista asociado al *streaming*.

Ese es el servicio que prestan plataformas como Spotify o Apple Music: ponen a su disposición temas musicales con capacidad *interactiva*. Esta última condición la diferencia de la comunicación pública. Comparten la comunicación de música sin necesidad de suministrar copias de las grabaciones, pero mientras que en una emisión de radio, por ejemplo, el oyente no puede hacer prácticamente nada, con Spotify, por ejemplo, se puede ir hacia adelante y hacia atrás en el tema, alterar el orden de escucha y bucear en un enorme catálogo musical para encontrar la *playlist*, la canción o el álbum concretos. Interactuamos.

Todo ello es el gran acierto de esas plataformas en su origen, cuando tenían que confrontar con la oferta masiva ilegal y gratuita de contenidos. Entendieron que podían competir ofreciendo un amplísimo catálogo de obras musicales, un único punto de acceso a todas ellas y la posibilidad de un servicio gratuito o *freemium*, que en su caso hacían posible gracias a la publicidad, igualando la oferta de los sites piratas. Las mejoras consistían principalmente en una calidad de sonido estándar garantizada, sin engorros a la hora de acceder a los temas y una navegación completamente libre de virus y de publicidad masiva no deseada. Estas prestaciones comenzaron a fidelizar a un público ya enganchado al consumo de música por Internet y significaron el germen de experiencias de consumo alejadas del cutrerío pirata y que iban a dirigir a ese público hacia suscripciones *premium*. Para poder llevar adelante su modelo de negocio, estas plataformas necesitan que los propietarios de la música les licencien su uso. Esos propietarios son las grandes disqueras, pero también el músico autoproducido, el *do it yourself*. Por supuesto también todos los autores y artistas, a través de sus entidades de gestión, y esa *licencia tiene un precio*. Esta circunstancia, el que toda licencia de uso de música tiene un precio, es la que nos permite volver a tener un horizonte en la monetización de la música y la que anima los inversores de los que hablábamos antes a depositar su confianza en la explotación de obras musicales.

Pensarás entonces: «Estamos de enhorabuena, ¿no? Entonces ¿por qué no escucho que lo celebremos?» Deja que te lo cuente en la siguiente entrega de esta historia, que voy a titular *Salvación ma non troppo*. Hasta entonces, suerte e inspiración.

Nuevas asociaciones de músicos en Cantabria, Mallorca y Castilla y León

Maria Gateu

Los músicos del estado español son cada vez más conscientes de su propia colectividad y de las buenas sinergias que se crean cuando los diferentes miembros del sector unen fuerzas. Muestra de esto son las tres nuevas asociaciones de músicos que se han creado desde inicios del 2020:

- Musicant de Cantabria.
- La Asociación de Músicos de Jazz y Músicas Creativas de Castilla y León (AMJazzCyL).
- La Associació de Professionals de la Música de Mallorca (Promúsics Mallorca).

A continuación, haremos un repaso a los orígenes de cada una de estas nuevas asociaciones, junto con cuáles son sus miembros y sus objetivos. Tampoco dejaremos de banda las razones por las cuales los músicos que las conforman decidieron unirse y trabajar de forma conjunta por el bien común de los profesionales presentes y futuros de su territorio.

Los músicos cántabros se unen y crean Musicant

Los hermanos Borja y Bruno Gómez son el presidente y el secretario de Musicant, la asociación de músicos de Cantabria. Según explican al *JazzButlletí*, los intérpretes y compositores de su territorio intentan vincularse desde hace años,

pero esta ha sido la primera vez que se ponen de acuerdo. «Antes se veían las carencias del sector, pero nadie quería luchar porque había trabajo y cierta estabilidad», explican.

El cambio de actitud de los profesionales cántabros se puede considerar fruto o resultado del desolador panorama laboral y artístico que ha dejado el COVID-19. Sin embargo, ambos dejan clara una matización: la pandemia se ha convertido en el catalizador necesario y perfecto para que todas las demandas del sector sean, más que nunca, una necesidad a cubrir, pero la crisis ya existía desde mucho antes. Por ejemplo, destacan el intrusismo presente en Cantabria y las contrataciones ilegales de músicos por parte de instituciones gubernamentales. En este sentido, Musicant quiere servir como directorio de músicos y permitir a todos sus miembros ser recono-

cidos como profesionales del sector, además de ofrecerles formación y asesoría. Algo, por cierto, que también ofrecerán a cualquier otro implicado con el sector. Así evitarán la competencia desleal ahora existente en su territorio y la poca educación respecto a asuntos laborales y legales que tendrían que ser básicos.

Sus acciones futuras van desde la difusión del proyecto hasta el trabajo sobre las sinergias con la Unión de Músicos Profesionales, pasando por una buscada reunión con algún político para reclamar cambios corregibles a corto plazo. «No pedimos dinero, solo que lo que hay se asemeje a lo que necesitamos». Actualmente, la asociación cuenta con 70 miembros, los cuales quieren ampliar, y su consejo rector está compuesto por: Borja Gómez (presidente), Sergio Mayoral (tesorero) Bruno Gómez (secretario), Fran Díaz (vocal) y Dani Simons (vocal).



© Daniel Jablonski



AMJazzCyL, el nuevo camino para los músicos castellanoleonés

La Asociación de Músicos de Jazz y Músicas Creativas de Castilla y León (AMJazzCyL) nace por la inquietud de tres personas y su voluntad de cambiar algo en su sector. Así empieza la historia de la nueva asociación de músicos de Castilla y León, según su presidente, el músico Víctor Correa. De hecho, él mismo asegura que uno de los motores que lo llevó a organizarse con otros compañeros fue el COVID-19 y las crudas circunstancias derivadas de este y a las que se vieron todavía más expuestos.

Según explica a *JazzButlletí*, uno de los objetivos de la asociación es encontrar comunicación con lo institucional, puesto que «en Castilla y León no tenemos ningún circuito de programación y no se subvenciona nada. Se nos trata como compañías de teatro y no podemos acceder a ayudas. No hay técnicos de cultura formados en música, contratan al que les da más dinero, y no tejen un circuito cultural». Además, los profesionales del territorio no tienen preferencia para ser contratados en festivales o para presentarse a concursos: las subvenciones o premios se dan según un espacio, pero no sobre un producto o proyecto, facilitando la convocatoria a cualquier persona foránea del territorio.

En referencia a la actividad y a los objetivos de la asociación, Correa afirma que no acaban de estar realmente seguros de si conseguirán algo, pero «sí que se abren más puertas que a nivel individual». Además, conocen «cómo funciona la administración y las carencias del funcionariado sobre la profesión». Afirma que estos no confían «en nuestra capacidad de gestión porque somos muy jóvenes como asociación, pero sí que hacemos ruido y se nos está viendo. Esto ya es mucho». Actualmente, disponen de 20 miembros y están integrados en la Unión de Músicos Profesionales. Su junta directiva está formada por Víctor Correa (presidente), Víctor Antón (vicepresidente) y Adal Fernández (secretario).

Promúsics Mallorca, la voluntad de mejora de los músicos mallorquines

Los músicos y profesionales de la música de Mallorca también se han decidido y han empezado a trabajar juntos para labrar un presente y futuro más coherentes con sus necesidades y peticiones. Por ello, nace Promúsics Mallorca, cuyos objetivos son un eco de las demandas y necesidades de todo el sector a nivel nacional, autonómico y local. Por este motivo, no es extraño que las tres asociaciones que aquí se mencionan compartan reivindicaciones.

En concreto, Promúsics lucha por la creación de una legislación para artistas a nivel laboral, legal y fiscal, equiparando así la situación de los músicos estatales a la de otros compañeros europeos. Tampoco dejan de lado la estipulación en Mallorca de un caché mínimo, justo y asumible por todos los músicos. Con ello, pretenden eliminar la actual competencia desleal y la contratación abusiva que existen en el sector.



Asimismo, buscan la creación de un tejido estable y fuerte de profesionales musicales conscientes de su colectividad, que mantenga sus buenas sinergias y donde sus miembros se den apoyo mutuamente. Y no solo eso, también procuran la creación de vínculos y colaboraciones con entidades aseguradoras, bancos y empresas del sector para conseguir servicios específicos para los músicos. Todo ello cuidando ya no solo de la cultura y legado mallorquines, también de cada miembro de Promúsics, proporcionándoles formación, asesoramiento y respaldo.

Actualmente, Promúsics está formada por socios y socias que son músicos y profesionales del sector localizados en Mallorca. Tomeu Penya, Benjamín Habichuela, Toni Cuenca y Joan Bibiloni son algunos de ellos. Su junta directiva está formada por Isis Montero Exposito (presidenta), Ignacio Simó Orpi Moragues (vicepresidente), Estefanía Desirée Durán Galiana y Carlos Mancera Martínez (cosecretarios y tesoreros), Benjamin Santiago Roman, Bartolome Servera Capilla, Jose Manuel Estrada Peñalver, Vicente Borrás Roig, Diego Alberto Ferral Soucek y Antonio Marquero Romera (vocales).

La cultura és segura

AMJM Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya
hace aproximadamente 4 meses

Aquest dissabte podreu gaudir de REVISITING THE GODFATHER a L'Auditori Barcelona amb la Barcelona Art Orchestra

Cal referenciar l'efort; que representa poder dur a terme l'activitat cultural en aquests moments i per això no perdem oportunitat per dir que #culturaessegura.

Direcció artística i arranjaments: Lluís Vidali, Néstor Giménez, Lluís Casares i Joan Vidali
Compositors convidats: Joan Albert Amargós, Joan Sanmartí
<https://www.auditori.cat/ca/revisiting-the-godfather>

AMJM Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya
hace aproximadamente 4 meses

Des de l'AMJM estem col·laborant, en l'àmbit europeu, amb associacions de músics de Jazz. Per poder treballar de manera global ens interessa conèixer la situació de tots els músics i per això demanem que participeu en la següent enquesta:

<http://limesurvey.tiefetoene.de/index.php/565548?lang=en>

AMJM Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya
hace aproximadamente 5 meses

Benvinguts i benvingudes a una nova edició dels Premis de l'AMJM. En aquesta ocasió serà en format digital. Durant el llarg de la setmana, cada dia coneixerem un Premi.

Us deixem amb la presentació a càrrec del nostre president Guillem Amadó. El dia 9 de desembre, dins el marc del JAZZ I AM podreu gaudir del resum dels #PremisAMJM2020 i del concert a càrrec del Premi al Jove Talent - Aviat us descobrim qui és.

Els Premis de l'AMJM s'han dut a terme amb l'ajut de: Generalitat de Catalunya - Cultura, Generalitat de Catalunya Ajuntament de Barcelona - Barcelona Cultura Diputació de Barcelona Fundació SGAE

I amb la col·laboració de: JAZZ I AM

Moltes gràcies i esperem que gaudiu al màxim!!! #culturaessegura

AMJM Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya
Publicado por Miriam Mariné · 18 de noviembre de 2020 ·

Ara més que mai, la cultura és un bé essencial

Demà a les 10h a la Plaça Sant Jaume de Barcelona i davant dels ajuntaments del territori.

ARA MÉS QUE MAI, LA CULTURA ÉS UN BÉ ESSENCIAL

- Ajuda directiva per a totes les treballadores
- Acció directa de les treballadores i ajuda per cancel·lació i pagament íntegre de totes les aficions cancel·lades o ajornades.
- Que es pugi immediatament en funcionament la llei de treball intertemporalment de les treballadores de la cultura aprovada pel Parlament
- Destinar a la Cultura com a mínim el 2% dels pressupostos de la Generalitat, així com de l'actual fons Covid destinat al sector. La recuperació econòmica.
- Resposta immediata de tots els òrgans de treball afectats pel tancament cultural.
- Cal agilitzar urgentment els tràmits del SEPE i establir la creació d'ajudes especialitzades específiques per més cultura.

Concentració el proper dijous 19 a les 10h a la Plaça Sant Jaume de Barcelona i davant dels ajuntaments del territori.

Síndicats i organitzacions impulsores: Assembla i Comitè de Treball del Teatre, Assembla de Treballadores de la Cultura, AMJM, AFJC, AFAC, AFECJ, Diàleg i Tercera Cultura, Escola, El 20, Inbho, IAC, L'Ona, TERCERA, UTE, UNAC

AMJM Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya
hace aproximadamente 5 meses

Avui de 19 a 20h podreu gaudir de la conversa del Centre Civic Torrellobeta en aquesta ocasió parlarem de: Està el sector musical en perill? Hi participen @ddick.themhartmann, de #IAMJM i @manuel.monta de l'Acadèmia Catalana de la Música Us convidem a seguir-ho!!! - Ver més

AMJM Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya
hace aproximadamente 5 meses

Benjamins i benjamins a una nova edició dels Premis de l'AMJM. En aquesta ocasió serà en format digital. Durant el llarg de la setmana, cada dia coneixerem un Premi.

Us deixem amb la presentació a càrrec del nostre president Guillem Amadó. El dia 9 de desembre, dins el marc del JAZZ I AM podreu gaudir del resum dels #PremisAMJM2020 i del concert a càrrec del Premi al Jove Talent - Aviat us descobrim qui és.

Els Premis de l'AMJM s'han dut a terme amb l'ajut de: Generalitat de Catalunya - Cultura, Generalitat de Catalunya Ajuntament de Barcelona - Barcelona Cultura Diputació de Barcelona Fundació SGAE

I amb la col·laboració de: JAZZ I AM

Moltes gràcies i esperem que gaudiu al màxim!!! #culturaessegura

Unión de Músicos
hace aproximadamente 9 meses

#culturaessegura Ya os anticipamos que iba a ser necesario poner toda la carne en el asador para entender este mensaje. Tratamiento, los cientos indiscriminados de todo tipo de locales y actividades culturales y de ocio en Catalunya, nos dan desgraciadamente la razón. Hablamos claro: NO está pasando lo mismo en festivales y conciertos que en las discotecas. NO ES LO MISMO, ni por el cuidado puesto por promotores y artistas ni por el comportamiento responsable del público... Ver más

Unión de Músicos
hace aproximadamente 1 mes

Se hizo realidad la prueba piloto de concierto de masas en la era Covid. Los días realidades, la nueva y la aflorada, convivieron de la mano de Love of Lesbian y 5.000 personas en el Palau Sant Jordi. Como sabéis, la #UdM estuvo presente en la rueda de prensa de presentación de este test, que sigue demostrando que #culturaessegura y que hay esperanza.

<https://elpais.com/.../jove-of-lesbian-para-5000-personas-en-...>

Musikan Euskal Herriko Musikariak... Ver más

Unión de Músicos
hace aproximadamente 8 meses

#culturaessegura pero desde hoy la actividad musical en directo sufre un nuevo golpe. Aunque el cierre del ocio nocturno no debería de afectar a conciertos en espacios especializados y lugares abiertos, en la práctica va a retraer aún más la programación musical. En todo el territorio español está habiendo mucha gente que se ocupa de respetar y hacer respetar las normas de seguridad en los conciertos. Os adjuntamos fotos de conciertos en Guadalupe y Pontevedra, son sólo u... Ver más

AMJM Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya
Publicado por Miriam Mariné · 29 de octubre de 2020 ·

Entenem que la situació actual exigeix prendre mesures però amb el tancament de la cultura el Govern de la Generalitat de Catalunya demostra que ni #culturaessegura ni un bé essencial, en contra del que el mateix Govern de la Generalitat ha manifestat i legislat. Advertim que la situació de la professió i del sector és insostenible i està en un punt de no retorn.

Cultura, Generalitat de Catalunya

Associació Musical aMt Tarragona Acimc Acimc Societat Blues Barcelona

AMJM Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya
hace aproximadamente 6 meses

LA CULTURA ÉS SEGURA

▲ Nova convocatòria AVUI: Dissabte 31/10 a les 20h a Jardinet de Gràcia, Barcelona. En altres municipis, al teu centre cultural més proper.

Dirigit a tots i totes les professionals del món de la cultura (tècnics, regidors, músics, actors, pintors, autors, ballarins, directors, escenògrafs, productors...) Ver més

SIGNEU* I COMPARTIU EL MANIFEST A TRAVÉS D'AQUEST FORMULARI:
<https://docs.1fAlpQLSdp7smFW3sazzgGAuUms0JTgZg-FfsIoxXz16GL102RHhiQmG-I4JAgoogle.com/forms/d/e/1viewform?vc=0&c=FeIiDiez0&w=1&lr>

GRÀCIES!

*Si ja heu signat en aquest document, torneu-ho a fer en l'altre. Fer-ho és una situació de normalitat de estar.

DOCS GOOGLE.COM

Des del sector cultural volem mostrar la nostra profunda in... SIGNEU* I COMPARTIU EL MANIFEST A TRAVÉS D'AQUEST FORMUL...

Unión de Músicos
6 de marzo ·

Ayer participamos en la rueda de prensa para anunciar una nueva prueba piloto que se realizará el próximo 27 de marzo en Barcelona con la actuación de Love of Lesbian en el Palau Sant Jordi para garantizar la seguridad en conciertos de gran formato, una segunda parte de la prueba que se realizó en diciembre en la @SalaApolo de Barcelona. Ponemos de relieve y agradecemos la colaboración entre los festivales de música en directo, la comunidad científica, la Conselleria de Salut... Ver más

Gone with the wind
Joan Mar Sauqué
The Changes
Jazz

Joan Mar Sauqué, trompeta / Josep Traver, guitarra / Giuseppe Campisi, contrabaix

L'elegància és un tret característic del nou disc de Joan Mar Sauqué, publicat aquest mateix any 2021. El jove trompetista de Garrigoles (Girona) forma part de la Sant Andreu Jazz Band des del 2011, i enguany ha iniciat la seva aventura com a solista amb *Gone with the wind*. Gravats en format trio juntament amb Josep Traver i Giuseppe Campisi, el treball consta de 12 peces musicals originals dels anys 40, arranjades i interpretades de forma sobrega pels músics. I tot això gravant en plena pandèmia, en una sala i sense auriculars. Elegància, sí, però també frescor, rigor i un gran domini del llenguatge jazzístic.

Big Little Dream
Marian Barahona Trio
Swit Records
Jazz

Marian Barahona, veu / Kike Angulo, guitarra / Oriol González, contrabaix

La cantant Marian Barahona publica el seu primer treball en solitari sota el suggerent títol *Big Little Dream*. La veu dolça de l'artista ens permet gaudir d'uns temes interpretats en format trio. Una cosa que la mateixa cantant va escollir per donar més caliu, intimitat i fins i tot sensualitat al disc, ja que algunes de les peces que hi apareixen (com «Flight off the foo birds» de Count Basie's Orchestra) s'acostumen a tocar en format big band. Tampoc podem oblidar l'homenatge a dos dels seus referents: Billie Holiday i Ella Fitzgerald. El resultat és una delícia per als sentits.

A tocar
Josep Traver, Martí Serra
Temps Record
Jazz, swing

Josep Traver, guitarra / Martí Serra, saxo tenor

Noms com Duke Ellington, George Gershwin, Charlie Parker, John Lewis, Horace Silver, Wayne Shorter, Billy Strayhorn i Kurt Weill apareixen a A tocar, el nou disc del duo format per Josep Traver i Martí Serra. Durant el desconfinament, a mitjan 2020, els músics van tornar a tocar junts després de mesos sense fer-ho. En aquelles sessions, la idea d'un disc va passar de paraules a convertir-se en realitat. Així, tots dos intèrprets van elaborar una selecció molt acurada de 12 estàndards de jazz, que van arranjat i van convertir, com només ells saben fer-ho, en unes peces musicals encara més úniques i especials.

Jazz Llach
Grup Aiguaviva
Formula free
Jazz

Araceli Aiguaviva, veu / Ramon Díaz, bateria / Curro Gálvez, contrabaix / Alejandro di Constanzo, piano / David Pastor, trompeta / Vicent Pérez, trombó / Jeppe Rasmussen, saxo tenor / Yeray Hernández, guitarra

El Grup Aiguaviva, projecte artístic que es presenta sota la figura artística d'Araceli Aiguaviva, presenta el seu nou disc: *Jazz Llach*. Els músics i compositors han agafat els èxits de Lluís Llach, els han arranjat i els han convertit en peces amb una clara sonoritat jazzística. Una renovació dels sons més tradicionals de la cançó catalana amb un molt ben trobat toc femení gràcies a la veu de l'Araceli Aiguaviva. El resultat és un disc fresc, elegant i molt vital.

Assessorament legal, laboral i tributari

Blasco-Sellarès i Associats, SRL

- 6 hores d'assessorament anual gratuït.
 - Descomptes en gestions i accions judicials.
 - Assessorament tributari (IRPF, IVA i altres impostos).
 - Assessorament legal (propietat intel·lectual, contractes discogràfics, drets d'autor, management).
 - Assessorament laboral i Seguretat Social.
 - Assessorament a músics amb estructura empresarial i/o societària (productors, estudis de gravació, promotors, etc.).
- 93 487 28 42 · info@bsa.es · www.bsa.es

Botigues de discos

Disco 100

- Descompte del 5% en tots els productes.
- 93 284 09 04

Jazz Messengers

- Subscripció anual gratuïta a la revista mensual de Jazz Messengers. Demanar l'oferta a la botiga al fer una compra mínima de 30 euros.
- 93 215 88 46 · info@jazzmessengers.com

Botigues d'instruments

Unió musical

- Descompte preferencial en la compra de productes.
- 93 200 81 00 · muntaner-info@umusical.com

Art Guinardó

- Informàtica musical.
 - Descompte del 18% en la compra d'instruments i accessoris musicals, exceptuant els pianos.
 - Descompte especial en el cas de la compra de pianos.
- 93 347 81 10 · musica@artguinardo.com

New Phono

- Descomptes del 10 al 20% en tot tipus d'instruments musicals i accessoris (no s'efectuarà descompte en les ofertes) · 93 315 13 61
- newphono@newphono.com

Musical Fusté S.L

- Descomptes entre el 10 i el 25% en tot tipus d'instruments i accessoris.
- 93 455 92 58 · www.musicalfuste.com

Pianos Mas

- Descompte mínim del 10% en la compra d'instruments i accessoris musicals, exceptuant els pianos.
 - Descompte especial en el cas de la compra de pianos, depenent del tipus i model.
- 93 232 64 57.

Sales i clubs

Artte

- Preu especial de l'entrada dels concerts: 8€ per als concerts que valen 10€
 - 10€ per als concerts que valen 15€
- 93 454 90 48 · www.artte.es

Cafè del Teatre (Escorxador Lleida)

- Descompte d'un 25% en el preu de l'entrada a concerts.
- 97 327 93 56 · www.cafedelteatre.com

Cicle Contrabaix

- Descompte 20% en els concerts del cicle
- Christian@contrabaix.com
- 93 685 32 42 · www.contrabaix.com

Jamboree

- Els socis de l'AMJM gaudeixen dels beneficis VIP-MUSICS JAMBOREE, amb diversos descomptes segons l'activitat. Consulteu condicions amb l'oficina de l'AMJM.

Luz de Gas

- Entrada lliure a la sala i a tots els concerts, exceptuant aquells als quals el promotor sigui aliè.
- 93 209 77 11 · www.luzdegas.com

Nova Jazz Cava (Terrassa)

- Descompte del 20% en totes les activitats organitzades per Jazz Terrassa - Club de Jazz d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals de Terrassa, dins la temporada estable de jazz de la Nova Jazz Cava i del Festival de

Jazz de Terrassa · 93 780 50 12

www.jazzterrassa.org

Sala Monasterio

- 20% de descompte a les consumicions durant tota la setmana.

Comunicació

Comunicom

- Descompte 20% en disseny gràfic de portades de discos, caràtules digitals, CDs, LPs, pòsters i flyers.
- Pack Opera Prima per al primer disc de l'artista a un preu especial. 656 584 850 · comunicom.es/AMJM

CR12

- Web i e-mail amb domini propi.
 - Alta 29 euros (una vegada) i 5 euros mensuals.
- 902 012 075 · www.cri2.com

Oliver Adell

- Fotògraf freelance. Descompte 15% sobre el preu supost del treball a realitzar.
- 626 411 863 · zelanda03@yahoo.es · oliverphoto.cat/ca

Rosazul Promo

- 10% descompte en els serveis de promoció de música.
- 93 224 01 17 · 655 170 854 · www.rosazulpromo.com

La Costa Comunicació

- 15 % descompte en serveis de comunicació cultural
- 93 310 38 88 · www.lacosta.cat

Lloguer de cotxes

Tot Car

- Consulteu el descompte aplicable a l'oficina de l'AMJM.
- 93 405 34 33 · mail@totcar.es · www.totcar.es

Estudis de gravació i sonorització

Aclam Records

- Preu hora: 20€
- Preu dia: 160€
- Pack gravació superior a 3 dies: 150€ /dia.
- 20% descompte en totes les tarifes.

Consell de Cent, 215 08011 Barcelona · 93 487 20 45

Carles Dénia, producció musical i estudi de gravació

- 25% de descompte
- C/ Colón, 50 · 03700 Dénia (Alacant).
- 663 730 499 · 600 638 942 · info@carlesdenia.com
- http://vimeo.com/58428202

https://www.dropbox.com/sh/7zd5r375a4qifk6/nQ-UllkdJC

Estudis 44.1

- 10% de descompte a les tarifes d'hores d'estudi.
- 972 39 45 46 · www.44.1estudidegravacio.com

KitfluSound

- Descompte 25% sobre els preus.
- 607 764 728
- kitflus@kitflusound.com · www.kitflusound.com

Mars Musical Audio Recording Studio

- 15% de descompte sobre les tarifes actuals
- 652 828 140 · www.marsstudio.audio

MordiscoRecords

- 10% de descompte en gravació en alta fidelitat amb equip mòbil, d'altíssima qualitat, en qualsevol lloc i circumstància.

653 862 323 · igor.binsbergen@gmail.com

www.mordiscorecords.com

Nómada 57 (estudi de gravació i postproducció audiovisual)

- 10% de descompte en serveis de gravació i mesclades en estudi · 93 303 40 35

Rosazul

- 10% de descompte en tots els serveis.
- 93 224 01 17 · www.rosazul.com

Rulot

Sonoritzacions i il·luminacions d'actes, lloguer de material, bucs d'assaig, edicions de CD, K7, vinils i DVD, fabricació de flight cases, estudi de gravació i sala de concerts. Descomptes segons producte.

93 278 81 02 · www.larulot.com

Sonostudi

- Descompte del 25% en el lloguer de material.

- Equip de so de 500w complet 8ch. Inclou PA, taula i microfonia 135€, més IVA (21%).

- Equip de so de 1000w complet 8ch. Inclou PA, taula i microfonia 165€, més IVA (21%).
- 93 300 16 30 · www.sonostudi.com

Equips i suports

AmplisBarry

- 10% de descompte.
- Font Florida, 10 · 08004 · Barcelona
- 934 254 781 · genibarry@yahoo.es

Delta-Pro

- Descompte sobre els preus de tarifa.
- 93 210 58 85 · info@delta-pro.com.
- www.delta-pro.com

RB Audio Technology

- Audio, micros, amplificació, més alta qualitat
- 605 25 13 96 · rbaudiotec@gmail.com

Salut

Doctor Raimon Pou, clínica dental

- Primera visita d'orientació, gratuïta, i 15% descompte en tots els tractaments.
- Consell de Cent 180, 2n, E · 93 323 61 06

Josefina Llargués (psicopedagoga, logopeda, homeòpata i naturòpata)

- 15% de descompte en tots els serveis.
- http://josefina-llargues-terapies-naturals.cat
- 607969939 · josefinallargues@hotmail.com

Kenzen Pilates Studio

- Classe de prova gratuïta i 20% de descompte en la quota mensual. Muntaner 81, sobre-àtic, 1a.
- 08011 Barcelona. 93 453 86 05 · 686 006 920
- www.kenzenpilates.com

KOS Fisioterapeutes

- 10% de descompte en totes les sessions.
- 93 412 06 27 · www.kosfisioterapeutes.com
- info@kosfisioterapeutes.com

Marta Pugès (fisioterapeuta)

- Primera visita gratuïta i un 15% de descompte en la resta de sessions · 669 94 63 85 (horas convingudes).
- Visites a Tona i Barcelona.

Susana Ramon Mètode Feldenkrais

Educació somàtica per a músics

- 10 % de descompte en sessions individuals i tallers col·lectius. Art, Moviment & Expressió. 670 343 627

contact@susanaramon.com · www.susanaramon.com

Coaching

Coaching per a músics

InPuls Art Coaching. Susana Ramon

- 10% de descompte · 670 343 627

contact@susanaramon.com

www.metodofeldenkrais.com

Hotels

Hotel Nouvel

- Descompte mínim del 10% al preu de l'habitació sobre la millor tarifa disponible a la web de l'hotel
- +34 93 301 82 74 · www.hotelnouvel.com

Locals d'assaig i coworking

CAB38B Oto Music House

Espai d'assaig/performance amb equipament tècnic i amb capacitat per 25 persones assegudes.

- 17€/hora de lloguer. Descompte 10% per dia sencer o mitja jornada
- www.octaviobugni.com/the-music-studio

CoMusicWork

Bucs d'assaig, espai de coworking, sala d'esdeveniments...

- 10% descompte

682 62 12 10 · oriol@comusicwork.com

hola@comusicwork.com

Fes-te soci!

Per què?

Perquè formes part d'un col·lectiu que defensa els teus drets laborals i professionals

Estàs representat davant de polítics, institucions, empreses i associacions

Tens una oportunitat real de millorar la teva professió

Podràs accedir a informació sobre ofertes de feina, beques, subvencions, convocatòries...

Associem-nos i millorem la nostra professió

L'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya (AMJM) és una entitat cultural, democràtica i de caràcter sindical creada l'any 1989 amb la finalitat de representar el col·lectiu de músics professionals i aconseguir millores culturals, socials i econòmiques. L'AMJM forma part de la Acadèmia Catalana de la Música i altres entitats en defensa del sector.

Els nostres objectius:

l Defensar els interessos del músic professional | Ser l'interlocutor legítimat davant les institucions | Divulgar la música i les activitats dels socis

Els nostres serveis:

l Assessorament jurídic | Descomptes i ofertes en empreses del sector | Informació regular i actualitzada de tot allò relacionat amb el jazz i la música moderna (convocatòries, ajudes, beques, concursos, etc.)

Les nostres eines de promoció:

l Jazz Butlletí | Festival l'Hora del Jazz-Memorial Tete Montoliu | Cicles organitzats en col·laboració amb altres entitats | Web de l'AMJM

Inscripció **7,71 €** • Soci **19 € cada 2 mesos** • Soci Col·laborador * **15,42 € cada 2 mesos** •
Cuota especial < 31 anys **15,42 € cada 2 mesos** • Un soci presenta nou soci **50 % pels 2 durant 1 any** •
Recent graduat **preu reduït el primer any des de la graduació**

* El soci col·laborador rep el JazzButlletí i el Carnet de Soci i té descomptes a determinats serveis en conveni.

+ Informació:

Passeig Colom, 6 local 4 (Barcelona) • Tel: 93 268 47 36
amjm@amjm.org • www.amjm.org

AMJM
ASSOCIACIÓ DE MÚSICS
DE JAZZ I MÚSICA
MODERNA DE CATALUNYA